

DIREKTIV OM KLASSIFISERING AV MEDLEMMER.

Innledning.

Dette direktivet inneholder retningslinjer for hvordan laga skal gjøre ei inndeling av medlemmene i offentlige og hemmelige medlemmer - her kalt klassifisering.

Å gjøre ei s nn inndeling har ei tid st tt som ei viktig ul st oppgave i partiet. Vi regner med at vi om ikke lang tid kan være okkupert av sosialimperialismen og at dette vil være en hard og fascistisk okkupasjon. I denne situasjonen skal partiorganisasjonen fungere og lede politisk og militær kamp. For at vi skal klare dette, kreves det at flertallet av medlemmene er ukjent som kommunister.

Idag er forholdet det motsatte. Størstedelen av medlemmene er godt kjent som partimedlemmer i de lokale miljøene de jobber i. Alt for mange blir på ukontrollert vis offentliggjort, gjerne med navn og bilde i partipressa. Motstanderne v re kan finne ut mye bare ved å klippe fra partipressa, fotografere demonstrasjoner, stands osv. Med et nett av rapportører på arbeidsplassene og i lokalmiljøene kan de greie enda mer, og det uten å bruke metoder som skygging, avlytting, brev pning og infiltrasjon.

Det har kommet mye riktig og skarp kritikk fra laga av at det ikke ble gitt retningslinjer for klassifisering av medlemmer under den forrige partiplanen, s nn som forutsatt. Denne kritikken har vært en nyttig pådriver. Det må likevel sies at det har vært vanskelig å løse denne oppgava. Området har vært nytt for oss og vi har stått overfor vanskelige prinsippielle problemer i samband med hvordan partiet skal jobbe, og som det har tatt tid å få avklart.

Dette direktivet er sikkert heller ikke perfekt. Vi mangler erfaringer som vi bare kan få gjennom å begynne å jobbe med saka. Laga må derfor ta alvorlig på å kritisere direktivet og legge fram gode og dårlige erfaringer med å sette det ut i livet.

Vi vil ikke klare å oppnå at flertallet av medlemmene er ukjent som partimedlemmer i løpet av denne planperioden. Men vi må begynne, og jobbe oss systematisk fram mot en situasjon der et flertall i partiet er kjent som alt annet enn kommunister.

  gjøre ei klassifisering av medlemmene er ikke et teknisk men et politisk spørsmål. Det krever at vi gjør opp med ei rådende oppfatning om at det eneste kommunistiske massearbeidet er det som åpent støtter partiet. Idag er det ofte nærmest et krav til alle medlemmer at de skal "stå fram som kommunister", selge partipressa, osv. Den som ikke gjør det, blir nærmest uansett sett på

som en "høyre-avvikler". Denne oppfatninga er både legalistisk og sekterisk - fordi

- Vi forutsetter at vi idag er nødt til å forberede partiet på å jobbe under illegale forhold. Men å si at alle medlemmer skal "stå fram som kommunister" er i denne forbindelsen det samme som å si at borgerskapet vil tillate revolusjon, at dette er fullt "lovlig" og at vi ikke behøver å forberede oss på illegalitet.

- Denne oppfatninga av kommunistisk massearbeid er fullstendig ubrukbar under illegale forhold. Den vil føre til opprulling av de kommunistiske organisasjonene og være forræderi mot arbeiderklassen og revolusjonen.

- Den strir mot alle erfaringer vi kjenner til fra partier som har leda vellykka revolusjoner. Se f.eks hva Pol Pot sier om erfaringene til Kampuchéas Kommunistiske Parti fra den perioden da det forberedte revolusjonen, dvs den samme perioden som vårt parti nå er inne i. (Slik ble Kampuchéa fritt, særskilt sidene 43 - 46.)

- Den legger også partimedlemmene åpne for registrering i mange av de legale masseorganisasjonene der vi driver massearbeid idag, f.eks i fagbevegelsen.

- Den hindrer oss i å bygge opp nødvendig sikkerhetsarbeid.

- Mange bra folk driver progressivt arbeid som er til fordel for revolusjonen og partiet uten at de støtter partiet.

- Den hindrer oss i å ha en riktig taktikk for å utnytte alle gode krefter blant massene.

Dersom en satte igang med å klassifisere partiet med den oppfatninga at det eneste arbeidet som er av verdi for partiet er det som åpent støtter partiet, ville resultatet bli at vi sendte ei stor gruppe av medlemmene i passivitet. Det ville være helt feilaktig. Klassifiseringa av partimedlemmene må derfor ta utgangspunkt i ei videre oppfatning av hva kommunistisk massearbeid og taktikk er.

Hensikten med dette direktivet er heller ikke at partiet skal gjøre mindre massearbeid. Vi må tvert om bestrebe oss på å utvikle et breiere massearbeid enn hva som er tilfelle idag.

På dette grunnlaget gis det følgende direktiv:

Alle medlemmer skal klassifiseres i fire grupper.

Alle medlemmer skal klassifiseres. Det skal gjøres skille mellom offentlige og hemmelige medlemmer. Blant offentlige medlemmer skal det skilles mellom de som er offentlige talsmenn for partiet og de som ikke er det. Blant hemmelige medlemmer skal det skilles mellom dem som ikke nødvendigvis skjuler at de støtter partiet og de som aktivt skjuler at de støtter partiet.

Alle medlemmer skal etter dette deles inn i følgende fire grupper :

I. Offentlige partimedlemmer.

I.1. Talsmenn for partiet - sentralt og lokalt.

I.2. Andre medlemmer som ikke nødvendigvis skjuler at de er medlem av partiet.

II. Hemmelige partimedlemmer.

II.1. Medlemmer som ikke nødvendigvis skjuler at de støtter partiet - lar seg ikke skille fra sympatisører.

II.2. Medlemmer som aktivt skjuler at de støtter partiet.

For medlemmer som klassifiseres i de forskjellige gjelder følgende retningslinjer.

Retningslinjer for medlemmer i gruppe I.1 og I.2.

Disse medlemmene trenger ikke benekte at de er medlem av partiet og kan delta i alt eksternt arbeid som drives eller støttes av partiet.

Retningslinjer for medlemmer i gruppe II.1.

1. Disse medlemmene skal alltid benekte at de er medlem av partiet. De kan oppgi at de sympatiserer med partiet, at de støtter deler av partiets politikk og er uenig i andre deler av den, eller de behøver ikke oppgi noe av dette. Det vil også være aktuelt for dem å oppgi ulike ting til ulike folk, f.eks til nære venner og til personalsjefen på jobben.

2. De kan delta i alt salg av partipressa, inklusive stands- og gatesalg. Det betyr ikke at de skal delta i alt sånt salg og laget må sjøl gjøre ei vurdering av hva det er riktig at hver enkelt deltar i.

3. De kan delta i alle demonstrasjoner , aksjoner, underskriftskampanjer o.l. som partiet støtter. Det betyr igjen ikke at de skal delta i alt dette, laget må sjøl vurdere hva det er riktig og gærnt av dem å delta i.

4. De kan abbonere på og være bud for partipressa. De bør ellers begrense abbonementer på revolusjonære og progressive blader.

5. De kan lede sympatisørsirkler for partiet (uten å oppgi at de er medlem).

6. Det er forbudt å bruke navn og bilde på disse medlemmene i partipressa.

Retningslinjer for medlemmer i gruppe II.2.

1. Disse medlemmene skal skjule aktivt at de er medlem av partiet.

2. De kan drive massearbeid, men ikke sånn at de opptrer som folk som støtter partiet, eller i fronter som står partiet nært eller blir oppfatta som nært partiet. De kan arbeide i fagforeninger, idrettslag, ungdomslag, borettslag, natur- og miljøorganisasjoner o.l. og kan sjølsagt også støtte standpunkter som støttes av partiet og ellers har utbredt støtte utafør partiet.

3. Hvert medlem skal ha ei dekkhistorie. Hensikten med denne er at den skal gi ei naturlig forklaring på aktiviteten til vedkommende overfor, familie, venner, naboer og andre som måtte interessere seg for det. Dekkhistoria skal bygge på virkelige aktiviteter som vedkommende har utafør partiet, f.eks reellt medlemsskap og aktivitet i en masseorganisasjon (som ei fagforening) eller reell interesse og aktivitet på et bestemt område (som idrett).

4. De skal ikke ha åpen kontakt med offentlige partimedlemmer uten at det kan gis ei naturlig og åpen forklaring på dette overfor hvem som helst, som at de er med i samme idrettslag, jobber samme sted eller er gamle venner.

5. De må renske leiligheten sin for plakater, private "bibliotek" av revolusjonær og progressiv litteratur og arkiver av tilsvarende blader og tidsskrifter. Hensikten er at hvem som helst skal kunne besøke leiligheten til vedkommende uten å se at han er progressiv eller står nær partiet.

6. De skal ikke selge partiaviser til noen. De skal heller ikke abonnere på partipressa på vanlig måte, dvs. verken gjennom posten eller bud. De skal ikke abonnere på andre progressive blader, tidsskrifter eller bøker o.l. dersom dette ikke faller naturlig ut fra dekkhistoria.

7. De skal ikke delta i progressive demonstrasjoner eller aksjoner, med unntak av slike som henger naturlig sammen med massearbeidet eller dekkhistoria til vedkommende (f.eks faglige aksjoner og demonstrasjoner).

Målsettinger for planperioden.

Strategisk ønsker vi at etflertall av medlemmene ikke skal være kjent verken som medlemmer eller sympatisører av partiet (dvs. i gruppe II.2). I dag er situasjonen at det store flertallet er kjent som medlemmer (dvs I.2). Å endre denne situasjonen strategisk vil kreve både et langvarig arbeid for å trekke tilbake mange medlemmer som idag er kjent som medlemmer og at vi trekker inn mange nye medlemmer som ikke blir gjort kjent offentlig. Dette vil opplagt kreve flere planperioder.

Målsettingene for denne planperioden er først og fremst å

- peke ut offentlige talsmenn for partiet (I.1),
- gjennomføre et skille mellom medlemmer som ikke benekter at de er medlemmer og medlemmer som sier de er sympatisører eller at de støtter partiet, (dvs. mellom I.2 og II.1), og
- begynne å føre noen medlemmer over i gruppe II.2 for å få en del folk som er godt dekket og for å vinne erfaring. Men de største medlemsgruppene vil fortsatt være I.2 og II.1.

Retningslinjer for gjennomføringa i laga.

1. Laget er sjøl ansvarlig for å gjøre ei klasifisering av alle medlemmer av laget, så framt de ikke gis særskilte pålegg fra overordna organ om hvordan bestemte medlemmer skal klasifiseres.

2. Dette direktivet er ganske sikkert mangelfullt og de retningslinjene som gis vil sikkert vise seg utilstrekkelig. Når laget skal gjennomføre direktivet vil de sikkert bli stilt overfor en rekke mer eller mindre vanskelige konkrete problemer. Vi oppfordrer laget til å løse disse sjøl etter beste evne innafor rammene av disse retningslinjene og ved å ta tida til hjelp.

3. Direktivet bør grovt sett gjennomføres på følgende måte. Først peker en ut den offisielle talsmannen (I.1) dersom dette trengs. Deretter bør laget prøve å finne fram til minst ett medlem som klassifiseres i gruppe II.2 eller i det minste legge en plan for å få dette til. Deretter deles hovedgruppa av medlemmene inn i gruppe I.2 og II.1.

4. Vi trenger et lite antall medlemmer som er offisielle talsmenn for partiet (I.1). Ikke alle lag trenger dette. Som regel trengs det offentlige talsmenn for partiet i byer, tettsteder og bygder der det trengs folk som kan snakke på vegne av partiet på åpne møter og arrangementer, i avisdebatter, representerer partiet i forhold til andre partier, trer i kontakt med myndigheter, politi, står som leier av lokaler, osv. (I en del byer der det fins flere lag vil det være naturlig å avgjøre dette på distriktsplanet.)

(Talsmannen er sjølsagt ikke den eneste som snakker for partiet!)

Som offentlige talsmenn bør en velge ut medlemmer som alt er godt kjent som partimedlemmer og godt ansett blant massene. De bør være lojale og ha et bra politisk nivå.

De medlemmene som representerer partiet utad vil også som regel bli oppfatta som partiledere på sitt nivå, og må derfor ikke være de som er de virkelige lederne. Distrikts- og lagsformenn skal følgelig ikke være offentlige talsmenn for partiet.

5. Det fins flere muligheter for å klasifisere medlemmer som II.2. Nye medlemmer eller medlemmer som er lite kjent kan ofte lett klassifiseres her. Det samme gjelder medlemmer som nettopp har flytta til og ikke er kjent på plassen. En tredje mulighet er å trekke tilbake medlemmer som fra før av er kjent, skjøl om dette nødvendigvis må skje over lengre tid, for ikke å vekke oppsikt. Dette kan evt gjøres etter mønster av et medlem som virkelig blir passiv og går ut av partiet.

En må være oppmerksom på at å jobbe som II.2 vil være forholdsvis krevende. En må derfor ta alvorlig på å vurdere om de medlemmene som er aktuelle til dette vil klare det uten å havne i passivitet og gå i frø politisk. Særskilt gjelder dette nye medlemmer.

En må også ta alvorlig på å gi hjelp til medlemmer som klassifiseres her. Det er viktig å sikre at de har konkrete oppgaver i massearbeidet og at de blir kontrollert og får hjelp av laget. En må også kontrollere og eventuelt gi nødvendig hjelp for at de klarer å løse problemer i samband med at de ikke kan abbonere på partipressa osv.

Ved klassifisering av medlem som II.2 må det tas hensyn til den nærmeste familien til vedkommende. Det har liten hensikt å klassifisere et medlem som II.2 dersom ektefellen er den offentlige talsmannen på plassen.

6. Ved inndeling av resten av medlemmene i gruppene I.2 og II.1 kan en grovt sett følge tilsvarende retningslinjer som for II.2. En del nye medlemmer, medlemmer som er lite kjent og nylig overførte medlemmer kan lett klassifiseres som II.1, samtidig som det legges planer for å trekke en del medlemmer som nå er kjent mer tilbake.

7. Retningslinjene for II.1 og I.2 må ikke oppfattes som minimumskrav til disse medlemmenes arbeid. Når det heter at II.1 kan stå på stand, betyr det slett ikke at det alltid er riktig at han gjør det. Dette må laga sjøl avgjøre ut fra de lokale forholda. Retningslinjene skal ses som maksimum av det som er tillatt for medlemmer i de forskjellige gruppene.

8. Gjennomføringa av direktivet vil kreve av en del medlemmer at de i ord må ta avstand fra ulike sider ved partiets politikk. Når dette er nødvendig og skjer i samforstand med partiet, er dette ikke i strid med partivedtektene.